

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง” ครั้งนี้ เป็นการศึกษาด้วยวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดผลครั้งเดียว (One-Shot Case Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 400 คน ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางและการบรรยายประกอบตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 ทักษะที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทางลักษณะประชากรศาสตร์ที่ได้ศึกษา ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพทางครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้นเรียบร้อยแล้ว สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ชาย	181	45.3
หญิง	219	54.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 และเพศชายมีจำนวน 181 คน คิดเป็น ร้อยละ 45.3

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
18-25 ปี	107	26.8
29-35 ปี	155	38.8
36-45 ปี	94	23.5
46-55 ปี	33	8.3
55 ปีขึ้นไป	11	2.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 29-35 ปี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา มีอายุระหว่าง 18-25 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 อันดับที่สาม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 อันดับที่สี่ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ประถมศึกษา	24	6.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	20	5.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	59	14.8
ปวส./เทียบเท่า	39	9.8
ปริญญาตรี	213	53.3
สูงกว่าปริญญาตรี	45	11.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 อันดับที่สาม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 อันดับที่สี่คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับ ปวส./เทียบเท่า จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 อันดับที่ห้า คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นมีน้อยที่สุด โดยมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ข้าราชการ	85	21.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	6.0
พนักงานบริษัท	139	34.8
ค้าขาย/เจ้าของธุรกิจ	30	7.5
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	69	17.3
รับจ้าง	29	7.3
อื่น ๆ	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท มีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมา คือ ข้าราชการ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 อันดับที่สาม คือ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 อันดับที่สี่ คือ ค้าขาย/เจ้าของธุรกิจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 อันดับที่ห้า คือ อาชีพรับจ้าง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและกลุ่มอาชีพอื่น ๆ มีน้อยที่สุด และมีสัดส่วนเท่ากัน คือ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ประกอบด้วย แม่บ้าน เสริมสวย สื่อมวลชน ว่างาน พนักงานมหาวิทยาลัย และอาชีพอิสระ

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ไม่เกิน 10,000 บาท/เดือน	124	31.0
10,001-20,000 บาท/เดือน	159	39.8
20,001-30,000 บาท/เดือน	67	16.8
30,001-40,000 บาท/เดือน	26	6.5
มากกว่า 40,000 บาท/เดือน	24	6.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท/เดือน จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมา คือ ไม่เกิน 10,000 บาท/เดือน จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 อันดับที่สาม คือ 20,001-30,000 บาท/เดือน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 คน อันดับที่สี่ คือ 30,001-40,000 บาท/เดือน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 อันดับที่ห้า คือ มากกว่า 40,000 บาท/เดือน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
โสด	262	65.5
สมรส	124	31.0
หย่าร้าง/หม้าย	14	3.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 และอันดับที่สาม คือ สถานภาพหย่าร้าง/หม้าย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิ เสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

สื่อ	จำนวน	ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง (400 คน)
โทรทัศน์	388	97
วิทยุ	260	65
หนังสือพิมพ์	348	87
นิตยสาร	64	16
อินเทอร์เน็ต	247	61.8
บุคคลในครอบครัว	154	38.5
เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน	231	57.8
ครู/อาจารย์/นักวิชาการ	42	10.5
ตำราเรียน/เอกสารวิชาการ	14	3.5
ใบปลิว/แผ่นพับ	43	10.8
การอบรม/ประชุม/สัมมนา	27	6.8
กิจกรรมการชุมนุม	78	19.5

หมายเหตุ : กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกตอบได้มากกว่าคนละ 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจาก โทรทัศน์ จำนวน 388 คน คิดเป็นร้อยละ 97 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่สาม คือ วิทยุ จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่สี่ คือ อินเทอร์เน็ต จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่ห้า คือ เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่หก คือ บุคคลในครอบครัว จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่เจ็ด คือ กิจกรรมการชุมนุม จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่แปด คือ นิตยสาร จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่เก้า คือ ใบปลิว/แผ่นพับ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่สิบ คือ ครู/อาจารย์/นักวิชาการ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่สิบเอ็ด คือ การอบรม/ประชุม/สัมมนา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และอันดับสุดท้าย คือ ตำราเรียน/เอกสารวิชาการ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองต่อบุคคลอื่น

การเผยแพร่ข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
มีการเผยแพร่ต่อบุคคลอื่น	246	61.5
ไม่มีการเผยแพร่ต่อบุคคลอื่น	154	38.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองต่อบุคคลอื่น จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 และกลุ่มตัวอย่างที่รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแล้วแต่ไม่ได้มีการเผยแพร่ต่อบุคคลอื่น มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

การรับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
เคย	324	81.0
ไม่เคย	76	19.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ ในการชุมนุมทางการเมือง

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้
เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

คำถาม		ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย	S.D.
1	สิทธิเป็นอำนาจหรือประโยชน์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองให้แก่บุคคล คำตอบ คือ ใช่	360 (90)	40 (10)	400 (100)	0.90	0.30
2	รัฐมีหน้าที่ทำให้ประชาชนได้รับสิทธิตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด คำตอบ คือ ใช่	349 (87.25)	51 (12.75)	400 (100)	0.87	0.33
3	เสรีภาพ คือการที่ประชาชนสามารถกระทำการใด ๆ ได้โดยอิสระ แต่ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน คำตอบ คือ ใช่	382 (95.5)	18 (4.5)	400 (100)	0.96	0.21
4	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเท่านั้น ที่มีเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองโดยสงบและไม่มีอาวุธ คำตอบ คือ ไม่ใช่	303 (75.75)	97 (24.25)	400 (100)	0.76	0.43

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

คำถาม		ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย	S.D.
5	การชุมนุมโดยสงบเป็นการชุมนุมที่ ห้ามใช้เครื่องเสียง คำตอบ คือ ไม่ใช่	301 (75.25)	99 (24.75)	400 (100)	0.75	0.43
6	ประชาชนไม่สามารถแต่งตัวหรือใช้ สัญลักษณ์ที่แสดงออกว่าการ สนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุมที่ตนเองชื่นชอบได้ คำตอบ คือ ไม่ใช่	344 (86)	56 (14)	400 (100)	0.86	0.35
7	การปิดกั้นการจราจรเพื่อทำการชุมนุม ไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพของ ประชาชน เพราะประชาชนที่ไม่ได้เข้าร่วม การชุมนุมสามารถหลีกเลี่ยงไปใช้ เส้นทางอื่นได้ คำตอบ คือ ไม่ใช่	296 (74)	104 (26)	400 (100)	0.74	0.44
8	ในระหว่างการชุมนุมทางการเมือง ผู้ชุมนุมสามารถใช้ไข่ไก่ขว้างปาผู้ที่ตน รู้สึกไม่พอใจได้เพราะไข่ไก่ไม่ใช่อาวุธ คำตอบ คือ ไม่ใช่	340 (85)	60 (15)	400 (100)	0.85	0.36
9	รัฐต้องอำนวยความสะดวกให้แก่ ประชาชนและไม่มีสิทธิเข้าแทรกแซง การชุมนุมที่ดำเนินไปโดยสงบ คำตอบ คือ ใช่	310 (77.5)	90 (22.5)	400 (100)	0.78	0.42

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

คำถาม		ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย	S.D.
10	รัฐสามารถจำกัดการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของประชาชนได้ หากเป็นการทำเพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนในการใช้ที่สาธารณะ คำตอบ คือ ใช่	327 (81.75)	73 (18.25)	400 (100)	0.82	0.39
11	ในช่วงที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน รัฐไม่สามารถจำกัดการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองได้ คำตอบ คือ ไม่ใช่	272 (68)	128 (32)	400 (100)	0.68	0.47
12	รัฐมีสิทธิจำกัดสิทธิเสรีภาพการชุมนุมของประชาชนได้ เฉพาะเมื่อมีการประกาศใช้ กฎอัยการศึกเท่านั้น คำตอบ คือ ไม่ใช่	202 (50.5)	198 (49.5)	400 (100)	0.51	0.50
13	การชุมนุมทางการเมืองที่ก่อให้เกิดความรุนแรงหรือมีการฝ่าฝืนกฎหมาย รัฐสามารถทำการสลายการชุมนุมได้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของหลักสากล คำตอบ คือ ไม่ใช่	279 (69.75)	121 (30.25)	400 (100)	0.70	0.46
14	การชุมนุมทางการเมืองที่ทำเนียบรัฐบาล ถือเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุม เพราะเป็นสถานที่ของรัฐบาล ไม่ใช่ที่สาธารณะ คำตอบ คือ ไม่ใช่	260 (65)	140 (35)	400 (100)	0.65	0.48
รวม					10.81	2.33

จากตารางที่ 4.10 ผลการวัดความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง จากคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีดังนี้

1. เสรีภาพ คือการที่ประชาชนสามารถกระทำการใด ๆ ได้โดยอิสระ แต่ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 382 คน คิดเป็นร้อยละ 95.5 และตอบผิด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

2. สิทธิเป็นอำนาจหรือประโยชน์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองให้แก่บุคคล มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และตอบผิด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10

3. รัฐมีหน้าที่ทำให้ประชาชนได้รับสิทธิตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 349 คน คิดเป็นร้อยละ 87.25 และตอบผิด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75

4. ประชาชนไม่สามารถแต่งตัวหรือใช้สัญลักษณ์ที่แสดงออกว่าให้การสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุมที่ตนเองชื่นชอบได้ มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 86 และตอบผิด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14

5. ในระหว่างการชุมนุมทางการเมือง ผู้ชุมนุมสามารถใช้ไข่ไก่ขว้างปาผู้ที่ตนรู้สึกไม่พอใจได้เพราะไข่ไก่ไม่ใช่อาวุธ มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 340 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และตอบผิด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15

6. รัฐสามารถจำกัดการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของประชาชนได้ หากเป็นการทำเพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชน ในการใช้ที่สาธารณะ มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 81.75 และตอบผิด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25

7. รัฐต้องอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและไม่มีสิทธิเข้าแทรกแซงการชุมนุมที่ดำเนินไปโดยสงบ มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 และตอบผิด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5

8. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเท่านั้น ที่มีเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองโดยสงบและไม่มีอาวุธ มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 75.75 และตอบผิด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25

9. การชุมนุมโดยสงบเป็นการชุมนุมที่ห้ามใช้เครื่องเสียง มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25 และตอบผิด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75

10. การปิดกั้นการจราจรเพื่อทำการชุมนุม ไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพราะประชาชนที่ไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมสามารถหลีกเลี่ยงไปใช้เส้นทางอื่นได้ มีกลุ่ม

ตัวอย่างตอบถูก จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74 และตอบผิด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75

11. การชุมนุมทางการเมืองที่ก่อให้เกิดความรุนแรงหรือมีการฝ่าฝืนกฎหมาย รัฐสามารถทำการสลายการชุมนุมได้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของหลักสากล มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 69.75 และตอบผิด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25

12. ในช่วงที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน รัฐไม่สามารถจำกัดการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองได้ มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68 และตอบผิด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32

13. การชุมนุมทางการเมืองที่ทำเนียบรัฐบาล ถือเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุม เพราะเป็นสถานที่ของรัฐบาล ไม่ใช่ที่สาธารณะ มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65 และตอบผิด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35

14. รัฐมีสิทธิจำกัดสิทธิเสรีภาพการชุมนุมของประชาชนได้ เฉพาะเมื่อมีการประกาศใช้กฎอัยการศึกเท่านั้น มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูก จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 ตามลำดับ และตอบผิด จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5

เมื่อนำคะแนนจากการตอบคำถามวัดความรู้ทั้ง 14 ข้อ ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละราย มาจัดลำดับความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง ซึ่งแบ่งระดับตามคะแนน 3 ระดับ ที่กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามถูก ปรากฏผลดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11

แสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้
เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (คะแนน)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
1. กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ในระดับต่ำ (ได้คะแนนรวม 0-4 คะแนน)	3	0.8	10.81	2.33
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ในระดับปานกลาง (ได้คะแนนรวม 5-9 คะแนน)	113	28.3		
3. กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ในระดับสูง (ได้คะแนนรวม 10-14 คะแนน)	284	71.0		
รวม	400	100		

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองในระดับสูงมากที่สุด คือ 284 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ในระดับปานกลาง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 และมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยที่มีความรู้ในระดับต่ำ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มีค่าเฉลี่ยของความรู้โดยรวมเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองเท่ากับ 10.81 จากการตอบคำถามวัดความรู้ทั้งหมด 14 ข้อ

**ส่วนที่ 4 ทศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุมทางการเมือง**

ตารางที่ 4.12

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติ
เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ข้อความ		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	SD.	ระดับ ของ ทัศนคติ
1	ประชาชนชนควรมีสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง	185 (46.3%)	156 (39.0%)	44 (11.0%)	12 (3.0%)	3 (.8%)	4.27	0.83	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2	การชุมนุมทางการเมืองควรมีเหตุผลเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง	275 (68.8%)	87 (21.8%)	23 (5.8%)	6 (1.5%)	8 (2.0%)	4.54	0.86	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3	การใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาทางการเมืองได้	106 (26.5%)	119 (29.8%)	114 (28.5%)	39 (9.8%)	22 (5.5%)	3.62	1.14	เห็นด้วย
4	การชุมนุมทางการเมืองเกิดขึ้นได้ แต่ควรเป็นไปด้วยความสงบและเป็นระเบียบเรียบร้อย	261 (65.3%)	105 (26.3%)	27 (6.8%)	4 (1.0%)	3 (.8%)	4.54	0.73	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5	การชุมนุมทางการเมืองทุกฝ่ายควรมีการประนีประนอมกัน เพื่อไม่ให้เกิดเหตุร้ายขึ้น	269 (67.3%)	107 (26.8%)	20 (5.0%)	4 (1.0%)	0 (0%)	4.60	0.63	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	SD.	ระดับ ของ ทัศนคติ
6	การพูดคุยแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นทางการเมือง กับคนที่มี ความคิดเห็นต่างจากเรา มีแต่ จะทำให้เกิดการทะเลาะ กัน	40 (10.0%)	80 (20.0%)	90 (22.5%)	97 (24.3%)	93 (23.3%)	2.69	1.30	ปาน กลาง
7	การชุมนุมทางการเมือง มักก่อให้เกิดความ เดือดร้อนแก่ประชาชนผู้ ที่ไม่ได้เข้าร่วมชุมนุม	15 (3.8%)	24 (6.0%)	85 (21.3%)	129 (32.3%)	147 (36.8%)	2.08	1.07	ไม่เห็น ด้วย
8	การชุมนุมทางการเมืองที่ เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อ ความมั่นคงและ เศรษฐกิจโดยรวมของ ประเทศ	6 (1.5%)	12 (3.0%)	49 (12.3%)	117 (29.3%)	216 (54.0%)	1.69	0.91	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
9	การชุมนุมทางการเมือง ส่งผลให้การท่องเที่ยว ของประเทศชะงัก	7 (1.8%)	8 (2.0%)	49 (12.3%)	116 (29.0%)	220 (55.0%)	1.67	0.89	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
10	ทำนุรื้อลึกเพื่อหน่วยต่อ การชุมนุมทางการเมือง	19 (4.8%)	12 (3.0%)	69 (17.3%)	71 (17.8%)	229 (57.3%)	1.80	1.12	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	ทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองโดยรวม						3.11	0.59	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติอยู่ที่ 3.11

โดยข้อความที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติสูงสุด ได้แก่ “การชุมนุมทางการเมือง ทุกฝ่ายควรมีการประนีประนอมกัน เพื่อไม่ให้เกิดเหตุร้ายขึ้น” มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ 4.60 รองลงมา คือ “การชุมนุมทางการเมืองเกิดขึ้นได้ แต่ควรเป็นไปด้วยความสงบและเป็นระเบียบเรียบร้อย” และ “การชุมนุมทางการเมืองควรมีเหตุผลเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง” มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ 4.54 เท่ากัน อันดับที่ 4 คือ “ประชาชนชนควรมีสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง” มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ 4.27 และอันดับที่ 5 คือ “การใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาทางการเมืองได้” มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ 3.62 ตามลำดับ

ส่วนข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “การชุมนุมทางการเมือง ส่งผลให้การท่องเที่ยวของประเทศซบเซา” มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ 1.67 รองลงมา คือ “การชุมนุมทางการเมืองที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ” มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ 1.69 อันดับที่ 3 “ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการชุมนุมทางการเมือง” มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ 1.80 อันดับที่ 4 คือ “การชุมนุมทางการเมือง มักก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมชุมนุม” มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ 2.08 และ “การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง กับคนที่มีความคิดเห็นต่างจากเรา มีแต่จะทำให้เกิดการทะเลาะกัน” เป็นอันดับสุดท้าย โดยมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ 2.69 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ ในการชุมนุมทางการเมือง

ตารางที่ 4.13

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ข้อความถาม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	329	82.3
ไม่เคย	71	17.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมีการสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 82.3 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีการสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการชุมนุมทางการเมืองที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการสวมเสื้อสี
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มการชุมนุมที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบ

ข้อความถาม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	103	25.8
ไม่เคย	297	74.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยสวมเสื้อสีซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มการชุมนุมที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบ จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 และมีกลุ่มตัวอย่าง

ที่ไม่เคยสวมเสื้อสีซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มการชุมนุมที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบ จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรม
การเข้าร่วมใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ข้อความถาม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	84	21.0
ไม่เคย	316	79.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้าร่วมใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโอกาสหรือมีคนมาชักชวน
ให้ไปร่วมใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ข้อความถาม	จำนวน	ร้อยละ
ไป	90	22.5
ไม่ไป	310	77.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.16 สามารถจำแนกแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองได้ว่า หากมีโอกาหรือมีคนเข้ามาชักชวนให้ไปร่วมชุมนุมทางการเมือง จะไปร่วมชุมนุมด้วยจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และ ไม่ไป จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผล
ของการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ชื่นชอบเป็นการส่วนตัว	70	17.5
เห็นคุณค่าของการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง	259	64.8
มีคนรู้จักชักชวน	9	2.3
ได้รับอำิสสินจ้าง	15	3.8
เหตุผลอื่น ๆ	47	11.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.17 พบว่า หากมีความจำเป็นต้องไปใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้เหตุผลอันดับแรกว่า เห็นคุณค่าของการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 รองลงมาคือ ชื่นชอบเป็นการส่วนตัว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 อันดับที่สาม คือ เหตุผลอื่น ๆ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 อันดับที่สี่ คือ ได้รับอำิสสินจ้างและอันดับที่ห้า คือ มีคนรู้จักชักชวน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่าง
ไม่ไปใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ชอบการชุมนุม	160	40.0
ไม่เห็นความสำคัญของการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง	17	4.3
ไม่ทราบว่ามีกิจกรรมทางการเมือง	0	0
กลัวว่าจะเกิดเหตุร้ายแรงแก่ตนเอง	105	26.3
ติดธุระ	46	11.5
เหตุผลอื่น ๆ	72	18.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ไปใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองนั้น ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบการชุมนุม จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือ กลัวว่าจะเกิดเหตุร้ายแรงแก่ตนเอง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 อันดับที่สาม คือ เหตุผลอื่น ๆ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 อันดับที่สี่ คือ ติดธุระ จำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 11.5 อันดับที่ห้า คือ ไม่เห็นความสำคัญของการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และไม่ปรากฏว่ามีกลุ่มตัวอย่างคนใดที่ไม่ทราบว่ามีกิจกรรมทางการเมือง

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง” ได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยไว้ 3 ข้อ คือ

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน
2. ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง
3. ทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ซึ่งในการทดสอบสมมติฐานนี้ ผู้ศึกษาใช้การวิเคราะห์จากสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับประชากรกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independence t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance-ANOVA) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งจะแสดงผลไว้ในตารางที่ 4.18-4.29 ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง		t-value	P
		ค่าเฉลี่ย	S.D.		
ชาย	181	10.76	2.38	-0.433	0.666
หญิง	219	10.86	2.30		
รวม	400	21.62	4.68		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) ของการทดสอบเท่ากับ 0.666 จึงยอมรับ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวนของ ความรู้ความเข้าใจ	SS.	df	MS.	F-Ratio	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุ	38.628	4	9.657	1.786	.131
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มอายุ	2136.309	395	5.408		
รวม	2174.937	399			

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) ของการทดสอบเท่ากับ 0.131 จึงยอมรับ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุมทางการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจ	SS.	df	MS.	F-Ratio	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มระดับการศึกษา	477.392	5	95.478	22.161	.000
ความแตกต่างภายในกลุ่มระดับการศึกษา	1697.545	394	4.308		
รวม	2174.938	399			

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) ของการทดสอบ เท่ากับ 0.000 จึงยอมรับ H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุมทางการเมืองเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับการศึกษา					
		1	2	3	4	5	6
1. ประถมศึกษา	9.42	-	1.77	-0.21	-1.04	-1.98*	-2.65*
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	7.65		-	-1.98*	-2.81*	-3.74*	-4.42*
3. มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช	9.63			-	-0.83	-1.77*	-2.44*
4. ปวส./เทียบเท่า	10.46				-	-0.93	-1.61*
5.ปริญญาตรี	11.39					-	-0.67
6. สูงกว่าปริญญาตรี	12.07						-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองน้อยที่สุด และกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และระดับปวส./เทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.3 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง จำแนกตามอาชีพ

ความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจ	SS.	df	MS.	F-Ratio	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มอาชีพ	150.271	6	25.045	4.861	.000
ความแตกต่างภายในกลุ่มอาชีพ	2024.666	393	5.152		
รวม	2174.938	399			

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) ของการทดสอบเท่ากับ 0.000 จึงยอมรับ H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุมทางการเมืองเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	อาชีพ						
		1	2	3	4	5	6	7
1. ข้าราชการ	10.73	-	-0.77	-0.46	0.83	-0.15	1.66	-0.52
2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11.50		-	0.31	1.60	0.62	2.43*	0.25
3. พนักงานบริษัท	11.19			-	1.29	0.31	2.13*	-0.06
4. ค้าขาย/เจ้าของธุรกิจ	9.90				-	-0.98	0.83	-1.35
5. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	10.88					-	1.82*	-0.37
6. รับจ้าง	9.07						-	-2.18
7. อื่น ๆ	11.25							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างเป็นกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองน้อยที่สุด และกลุ่มที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท และนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา เป็นกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.4 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุมทางการเมือง จำแนกตามรายได้

ความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจ	SS.	df	MS.	F-Ratio	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มรายได้	138.92	4.00	34.73	6.74	.000
ความแตกต่างภายในกลุ่มรายได้	2036.01	395.00	5.15		
รวม	2174.94	399.00			

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) ของการทดสอบเท่ากับ 0.000 จึงยอมรับ H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุมทางการเมืองเป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้

รายได้	ค่าเฉลี่ย	รายได้				
		1	2	3	4	5
ไม่เกิน 10,000 บาท/เดือน	10.18548	-	-0.4875	-1.3966*	-1.6991*	-1.4812
10,001-20,000 บาท/เดือน	10.67296		-	-0.9091	-1.2117	-0.9937
20,001-30,000 บาท/เดือน	11.58209			-	-0.3025	-0.0846
30,001-40,000 บาท/เดือน	11.88462				-	0.2179
มากกว่า 40,000 บาท/เดือน	11.66667					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท/เดือน เป็นกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองน้อยที่สุด ขณะที่กลุ่มที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท/เดือน เป็นกลุ่มที่มีความรู้มากที่สุด โดยกลุ่มที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท/เดือน และกลุ่มที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท/เดือน เป็นกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท/เดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.6 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ F-test และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุมทางการเมือง จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

ความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจ	SS.	df	MS.	F-Ratio	P
ความแตกต่างระหว่าง กลุ่มสถานภาพครอบครัว	126.974	2	63.487	12.307	.000
ความแตกต่างภายใน กลุ่มสถานภาพครอบครัว	2047.964	397	5.159		
รวม	2174.937	399			

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) ของการทดสอบเท่ากับ 0.000 จึงยอมรับ H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28

แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุมทางการเมืองเป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	ค่าเฉลี่ย	โสด	สมรส	หย่าร้าง/หม้าย
โสด	11.10	-	0.59	2.88*
สมรส	10.51		-	2.29*
หย่าร้าง/หม้าย	8.21			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28 การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพครอบครัวหย่าร้าง/หม้าย เป็นกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองน้อยที่สุด และกลุ่มที่มีสถานภาพครอบครัวโสด และสมรส เป็นกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพครอบครัวหย่าร้าง/หม้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.5 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพครอบครัวแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 = ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

H_1 = ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ตารางที่ 4.29

แสดงผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของความสัมพันธ์ระหว่าง

ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองกับทัศนคติ

ในการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ความสัมพันธ์	ทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง	
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)
ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง	0.132	0.008**

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.008 น้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองในระดับที่ค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานที่ 3 ทศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 = ทศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

H_1 = ทศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ตารางที่ 4.30

แสดงผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของความสัมพันธ์ระหว่าง
ทศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองกับแนวโน้มพฤติกรรม
การใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง

ความสัมพันธ์	แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง	
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)
ทศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง	0.363	0.000**

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.000 น้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ทศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองในระดับที่ค่อนข้างต่ำ